

عنوان مقاله:

مدیریت بحران شهرها با تاکید بر سیل

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر), دوره 20, شماره 79 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مسعود تقوایی - دانشیار گروه جغرافیای دانشگاه اصفهان

فهیمه سلیمانی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی

خلاصه مقاله:

سیل عبارت از یک جریان آب شدید استثنایی است که امکان دارد از بستر طبیعی رودخانه لبریز شده و اراضی اطراف بستر را اشغال نماید. سیل می تواند نتیجه ریزش باران های شدید، ذوب سریع برف و یخ و یا تخریب سد ها باشد. علت وجود این فرایند هرچه باشد وقتی که وارد مناطق شهری گردد موجب ایجاد خسارات و گاهی تلفات زیادی می گردد، زیرا که شهر در جریان رشد و توسعه خود فضاهای هیدرولوژیکی طبیعی (مسیلها و بسترهای رودخانه) را مورد تجاوز قرار می دهد. طی چند دهه گذشته شیوه های جدیدی برای مقابله با سیلاب ابداع شده است و این روشها بیشتر ماهیتی پیش گیرانه دارند و نه درمانی. با تعبیه و اجرای طرح های مشخصی برای کاربری اراضی شهری، وضع مقررات و قوانین و همچنین آموزش مردم می توان خسارات ناشی از سیل را کاهش داد و به حداقل رسانید و در عین حال از صرف هزینه های سنگین و گزاف برای احداث تاسیسات مهار سیل ها که بسیار سرمایه برند اجتناب کرد. در این راستا تحقیق حاضر با مطالعه اسنادی به شناسایی تاثیر عوامل طبیعی (بارش) و ایجاد بحران های ناشی از آن در برنامه ریزی های شهری می پردازد که نتیجه آن توجه به مدیریت بحران در برنامه ریزی های شهری است تا ضمن جلوگیری از ایجاد سیل و کاهش زیانهای بارش استفاده مطلوب از آب باران را در ابعاد گوناگون گسترش دهیم.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، شهر، سیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1200680>

